

Αποστάσεις ασφαλείας από τη ζωή

Παιχνίδι αποστάσεων.

Μπράβο άνθρωπε, κατάφερες να μηδενίσεις τις αποστάσεις μεταξύ πόλεων, χωρών, ηπείρων, ακόμα και με το φεγγάρι...

Και τώρα τι;

Νέα τάξη:

Απαγορεύονται οι χειραψίες!

Περιπολίες αστυνομίας και στρατού και εφαρμογές στα κινητά μέσω των οποίων εξασφαλίζεται η μη συνάθροιση και ο εγκλεισμός...

Το γεγονός ότι για το "καλό" του συνόλου περικόπτονται ελευθερίες και θυσιάζονται αδιαμαρτύρητα ένα σωρό αναφαίρετα ατομικά δικαιώματα (όπως το πως θα συσχετιστείς με τον συνάνθρωπο ή το αν θα ανέβεις σε ένα βουνό) είναι για εμένα ο πραγματικός μελλοντικός κίνδυνος.

Μια τρελή υπερβολή και μία επανάσταση (και εκμετάλλευση) των δειλών.

Η χαρά των υποτακτικών: Καταστολή και κανόνες.

Έχουμε και λέμε:

Απόσταση μονομάχων: 20 - 25 μέτρα

Απόσταση εκτελεστικού αποσπάσματος: 10 μέτρα

Απόσταση πέναλτι: 11 μέτρα

Απόσταση ασφαλείας οχημάτων: το μισό της ταχύτητας

Απόσταση ασφαλείας συνανθρώπων: 2 μέτρα

Μήπως τελικά αυτό το κοινό μοτίβο στα ανακοινωθέντα όλων των «ηγετών» που αναφέρεται σε «πόλεμο με αόρατο εχθρό» υπερβαίνει τη φύση και τη διάρκεια ζωής του κορωνοϊού;

Μήπως μιλάμε για μία νέα - διαχρονική τάξη πραγμάτων κατά την οποία βάλλονται συθέμελα όλα τα κεκτημένα (και όπως φαίνεται όχι επαρκώς κατοχυρωμένα) ατομικά δικαιώματα;

Τα πράγματα δεν πάνε καλά.

Ασφαλώς και οφείλουμε να ήμαστε προσεκτικοί απέναντι στο πρόβλημα.

Ασφαλώς και σεβόμαστε το δικαίωμα στον φόβο.

Όμως η πιθανότητα προσπαθώντας να αποφύγει κανείς έναν κίνδυνο να δημιουργήσει άλλους μεγαλώνει όταν υπάρχει πανικός (και μάλιστα εκμεταλλεύσιμος).

Ας ηρεμήσουμε και ας ελέγξουμε τον φόβο.

Και ότι και να μας λέει ο κάθε «ηγέτης»,

ας ξεκινήσουμε να βηματίζουμε όπως το θέλει η φύση

από την πρώτη στιγμή της γέννησής μας

από την πρώτη αγκαλιά της μητέρας,
από τη σχέση με την σύντροφο και τον καθρέπτη μας:
Βήμα 1^ο: Απόσταση μεταξύ αγαπημένων προσώπων: 0 μέτρα.

